ಕೃಪಾಕರ ಸೇನಾನಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು

ವಿಐಪಿ ಫೈರ್!

ಪರಿವೀಕ್ಷಣೆಗೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಮುಖ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರು ಬಂಡೀಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಆಗಮಿಸಿದ ಒಂದು ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ವಸತಿಗೃಹಕ್ಕೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವಾಪಸಾದರು. ಆ ನಂತರ ಹೊಸದಾಗಿ ಎಲ್ಲೂ ಬೆಂಕಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. 'ಇದೇನು ಹೀಗಾಯಿತಲ್ಲ. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ?' ಎಂದು ರೇಂಜರ್‌ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆವು. 'ಅದು ವಿಐಪಿ ಫೈರ್' ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಅವರಿಂದ ಬಂತು.

ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಿರುವ ಸ್ಥಳೀಯರು, ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಕಾದು ಈ ಕೃತ್ಯ ಎಸಗುತ್ತಾರೆ. ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವುದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ರೇಂಜರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ 'ವಿಐಪಿ ಫೈರ್' ವಿಶೇಷಣದ ವಿಸ್ತರಣೆ. ಮುಂದೆ ಬಂಡೀಪುರದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಹಲವಾರು ಘಟನೆಗಳು ವಿ.ಐ.ಪಿ. ಫೈರ್ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿದವು.

ಸಾಂಬಾರ್ ಶಾರ್ಟೇಜ್ ಬೆಂಕಿ!

ಬಂಡೀಪುರದ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಕಾರವಿಲ್ಲದ ಕಲ್ಲೊಂದಿತ್ತು. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದಿನ ಏಳೆಂಟು ಮಂದಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ಹುಲ್ಲು, ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದ ಆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವಾಯಿತು. ದೇಗುಲ ತಲೆ ಎತ್ತಿತು. ಮಳೆ, ಗಾಳಿ, ಬಿಸಿಲಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಲ್ಲು ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಯಾಯಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಕಲ್ಲು ಮಹಾಶಕ್ತಿಯ ದೇವರಾಯಿತು. ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಚರಣೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡವು. ಬರುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಈ ದೇವರ ಜಾತ್ರೆ ನಡು ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಕೆರಳಿದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕಾಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕಾಡಿನ ಮೇಲಿನ ದ್ವೇಷಕ್ಕಲ್ಲ. ಕಡೆಯ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವರಿಗೆ ಸಾಂಬಾರ್ ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ!